

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jo, men det er jo sådan set det, klagesystemet skal, og jeg synes, det er afgørende, at vi holder fast i de principper, der gør sig gældende. Jeg er i virkeligheden meget forundret over, at SF ønsker at fremme sådan nogle domstolslignende tilstande i det sociale klagesystem, hvor der netop er mulighed for gratis uden omkostninger at klage, og hvor det er det offentlige, der skal indhente de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen.

Det vil jeg simpelt hen ikke lave om på, fordi jeg mener, at det er den bedste beskyttelse af borgeren, at vi på den måde sikrer, at alle uden omkostninger har mulighed for at klage over en afgørelse.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det, der får mig op af stolen, er ministerens begrundelser for at afvise det her forslag, at ministeren i ramme alvor kan stå og sige, at landets sociallovgivning ikke er kompleks. Nu har jeg aldrig, heldigvis, vil jeg tilføje, prøvet at være skatteordfører, men jeg vil dog tillade mig så meget som at sige, at der på socialområdet jo er et virvar af love og ordninger, der griber ind i hinanden, ikke mindst på det økonomiske område, og som gør det ganske uoverskueligt for den enkelte borger præcis at vide, hvor vedkommende står. Det er et af problemerne, som vi i øvrigt har været fælles om at lave, da vi har lavet lovgivningen om det.

Den anden begrundelse, ministeren bruger, er, at man jo bare kan gå op og klage. Men vi har jo at gøre med folk, der kan have psykiske problemer, vi har at gøre med folk, der kan være presset personligt, vi har at gøre med folk, der på en eller anden måde jo netop har behov for en social hjælp. De har måske endnu sværere ved i situationen at overskue kompleksiteten.

Det er da ikke urimeligt, at vi, hvis de får medhold, og det er jo kun, hvis de har fået medhold ifølge det her forslag, altså hvis ikke vi har behandlet dem ordentligt, så er med til at betale den regning, der skal til, for at de kan bevise det.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det afgørende her er at se på, hvad det er for nogle principper, der gør sig gældende, når man klager på det sociale område. Der er det sådan i dag, at det er gratis for borgeren, man behøver

ikke at have nogen omkostninger forbundet med det at klage. Og så gælder undersøgelsesprincippet, det vil sige, at man fra offentlig side skal sørge for at indhente de oplysninger, der er nødvendige.

Så der er altså ikke brug for, at man går ud og betaler en advokat for at bistå sig eller på anden vis indhente sagkyndig bistand, og det er det, vi skal forholde os til, og det er det, jeg understreger at vi ikke vil lave om på. Jeg vil ikke være med til at skabe en domstolslignende tilstand, hvor det pludselig skal bero på, om man så har de der udgifter til særlig sagkyndig bistand eller advokathjælp eller lignende, for det synes jeg ikke skal gøre sig gældende på det sociale område.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Men kan ministeren så forklare mig, hvis verden er så perfekt, som ministeren giver udtryk for, hvorfor mange af de her mennesker, som er i den absolut laveste økonomiske gruppe, alligevel bruger penge på at købe advokater i dag, hvor de ikke får noget refunderet. Det er da en mærkelig ting at gøre, hvis det offentlige gør hele arbejdet for en, og hvis man uden videre får sin sag behandlet helt objektivt og fair.

Der er jo noget, der kunne tyde på, at der er nogle, der ikke helt har samme opfattelse af det som ministeren, nemlig de mennesker, der har prøvet det.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er folk jo i deres gode ret til at vælge at gøre. Det, der er vigtigt, er, om det er nødvendigt at have nogle udgifter for at klage på de sociale områder eller det ikke er. Og der synes jeg, det er vigtigt at holde fast i, at det skal være sådan, at det ikke er nødvendigt, at der netop er den her mulighed for at klage uanset ens situation, og det ønsker jeg ikke at lave om på.

Det er da klart, hvis man begynder at slå ind på SF's tankegang, hvor jeg altså som sagt synes, at forudsætningen for forslaget er helt forkert, så opstår der da en risiko for, at vi får de der domstolslignende tilstande, hvor det kommer til at spille en rolle, om man har købt sig til en eksperise og til noget hjælp og støtte udefra.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Vi går nu til ordførerrækken. Og den første ordfører er fru Inge-Lene Ebdrup.